

PAUL TOURNIER

ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΑ

Τα όργανά μας δουλεύουν πολύ καλλίτερα όταν τ' αφήνουμε στην αυτόματη λειτουργία τους και δεν τα σκεφτόμαστε. Αυτό φαίνεται καθαρά στην περίπτωση του υποχονδριακού, που υποφέρει από κάθε είδος λειτουργικής διαταραχής, επειδή το μυαλό του απασχολείται με το σώμα του. Αυτές οι διαταραχές μετά προσελκύουν την προσοχή του μυαλού του, κι έτσι πιάνεται σ' ένα φαύλο κύκλο. Η ενασχόλησή του με τον εαυτό του αναπτύσσεται με τη σειρά της σε ένα τόσο δυνατό αυτοματισμό, ώστε φτάνει στο βαθμό του να μην μπορεί να σκεφτεί τίποτ' άλλο από τις αρρώστειες του.

“Το νόημα των προσώπων”

Καμιά φορά μιλάμε για “χριστιανική ιατρική”. Από μέρους μου πιστεύω ότι δεν υπάρχει κάποια χριστιανική ιατρική ξεχωριστή από την κανονική ιατρική. Αυτό που διδάσκει η Βίβλος για τη φύση και για τον άνθρωπο είναι αλήθεια για ολόκληρη την ιατρική. Κάθε άρρωστος αντιμετωπίζει το πρόβλημα του νοήματος των πραγμάτων. Οι γιατροί, είτε είναι πιστοί είτε όχι, μπορούν να διαφωτισθούν στο θέμα αυτό μόνο από την Αγία Γραφή. Τότε θα ανακαλύψουν ότι όλοι οι άνθρωποι, για τους οποίους η Αγία Γραφή μιλάει, σε κάθε περίπτωση, πρόσεχαν ν' ακούσουν τη φωνή του Θεού. Θεωρούν με αυτή την προοπτική ο,τιδήποτε τους συμβαίνει. Το συνεχές τους ερώτημα είναι: “ Τι θέλει να πει ο Θεός σε μένα με αυτό το γεγονός;” Αυτό είναι το νόημα των πραγμάτων: είναι να διερωτώμαι, τι μου λέει ο Θεός με αυτό το αστέρι που κοιτάζω, μεσω αυτού του φίλου που μου μιλάει, μεσω αυτής της δυσκολίας που μου έτυχε ή μέσω αυτής της ταλαιπωρίας που με βρήκε. Άπαξ και είμαστε ξύπνιοι σε τέτοιο τρόπο σκέψης, βρίσκουμε την αληθινή γεύση της ζωής. Το κάθε τι πάλλεται από ενδιαφέρον.

“Βιβλίο ασθενών ενός γιατρού”

Υπάρχουν δύο ακραίες και αντίθετες θέσεις, των οποίων η απώτερη πηγή βρίσκεται στον τρόπο που καταλαβαίνουμε τη φύση. Η μία άποψη ψέγει τη φύση, η άλλη την υπερεκτιμά.

Η μία αντιτίθεται και εξαναγκάζει τη φύση, η άλλη υποτάσσεται σ' αυτήν δουλικά. Η μία γράφει αναρίθμητες συνταγές φαρμάκων, η άλλη κανένα. Η μία στερεί τον άνθρωπο από τα ευεργετήματα της υγιεινής ζωής, και η άλλη από τα πλεονεκτήματα της ιατρικής επιστήμης. Τέλος βλέπουμε ότι αυτές οι δύο ακραίες απόψεις οδηγούν σε περιορισμό της πληρότητας της ανθρώπινης ζωής και της ανθρώπινης ελευθερίας. Η μία κάνει τους ανθρώπους σκλάβους των τεχνητών και εξωτερικών διαδικασιών, από τις οποίες περιμένουν να έλθει πάσα βοήθεια – και η άλλη τους κάνει δούλους των εσωτερικών ηθικών δισταγμών.

“Βιβλίο ασθενών ενός γιατρού”

Οι άρρωστοι μάς αποκαλύπτουν την ύπαρξη παγκόσμιων προβλημάτων, με τα οποία αυτοί που είναι καλά καταφέρνουν να τα βγάλουν πέρα με κάποιο τρόπο, χωρίς να βρίσκουν και πραγματικές λύσεις. Πάντα σκέπτομαι τους αρρώστους ως μεγεθυντικό φακό που μας φανερώνει μια ανησυχία, που όλοι έχουμε μέσα μας, χωρίς λίγο - πολύ να το συνειδητοποιούμε.

“Ένας τόπος για σένα”

Όσο κι αν φαίνεται παράξενο, οι άνθρωποι συνηθίζουν τα βάσανα, ακόμα κι αν επαναστατούν εναντίον τους. Μερικοί νοιώθουν ένα περίεργο αίσθημα κατάθλιψης ακριβώς την ώρα που οι δυσκολίες, που τους βασάνισαν σκληρά, έχουν λυθεί. Είναι σαν να μην μπορούν πια να κάνουν χωρίς βάσανα ή σαν να βρίσκουν πως αδυνάτισαν, επειδή η δύναμη τους εξαρτιόταν από την αντίδραση στα βάσανα. Μετά από πολλές μέρες βροχής μας φαίνεται δύσκολο να πιστέψουμε ότι θα ξαναδούμε γαλάζιο ουρανό, έστω και αν τον είχαμε τόσο λαχταρήσει. Το ίδιο ισχύει για τη μετεωρολογία της ψυχής.

“Το νόημα των προσώπων”